
Orzecznictwo Wyższej Komisji Dyscyplinarnej

Palestra 14/12(156), 56-57

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

*

Na posiedzeniu Prezydium NRA w dniu 10.X.br., w obecności Wiceministra Sprawiedliwości K. Zawadzkiego i p.o. Naczelnika Wydziału do Spraw Adwokatury w tymże Ministerstwie adw. B. Lityńskiego oraz członków delegacji, Prezes NRA adw. dr S. Godlewski złożył szczegółowe sprawozdanie z wizyty adwokatury polskiej w ZSRR. Sprawozdanie uzupełnili koledzy-członkowie delegacji. Sprawozdanie z tego pobytu publikowane jest na str. 53—55 niniejszego numeru „Palestry”.

*

Na posiedzeniu w dniu 15.X.br. omówiono projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wyznaczania dyżurów obrońców w postępowaniu przyśpieszonym. Do projektu zgłoszono uwagi, które przekazano następnie Ministrowi Sprawiedliwości.

ORZECZNICTWO WYŻSZEJ KOMISJI DYSCYPLINARNEJ

ORZECZENIE

z dnia 19 września 1970 r.

(WKD 77/70)

Sprawdzenie wyroku jest obowiązkiem adwokata prowadzącego sprawę. Zaniechanie tej czynności jest naruszeniem obowiązków zawodowych pełnomocnika strony i pociąga za sobą odpowiedzialność dyscyplinarną, jeżeli z zaniedbania tego obowiązku wynikają dla strony niekorzystne skutki prawne lub materialne.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna do Spraw Adwokatów, po rozpoznaniu w dniu 19 września 1970 r. sprawy dyscyplinarnej adw. AB z odwołania obwinionego od Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej w X z dnia 11.V.1970 r. KD 6/70, na podstawie § 43 pkt 1 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 22. XII.1964 r. w sprawie postępowania dyscyplinarnego przeciwko adwokatom

i aplikantom adwokackim (Dz. U. z 1965 r. Nr 2, poz. 7)

utrzymała w mocy zaskarżone orzeczenie oraz obciążyła obwinionego kosztami postępowania dyscyplinarnego w formie opłaty zryczałtowanej w kwocie złotych 1200 za obie instancje.

Z uzasadnienia:

Orzeczeniem Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej w X z dnia 11 maja 1970 r. KD 6/70 adwokat AB został uznany za winnego tego, że w piśmie swym z dnia 16 stycznia 1967 r. skierowanym do klienta CD błędnie poinformował go, iż w jego sprawie cywilnej, oznaczonej wówczas sygnaturą C 972/66 Sądu Powiatowego w Y (obecnie C 30/68), sędzia ogłosił w dniu 25.X.

1966 r. wyrok dla niego korzystny, a następnie w dniu 28.X.1966 r. wydał w tej sprawie nowy wyrok, niekorzystny dla niego, i za to przewinienie dyscyplinarne skazany został na karę nagany oraz na karę pieniężną 2 000 zł z mocy art. 93 ust. 1, art. 94 ust. 1 pkt 2 i 3 i art. 95 ust. 2 ustawy o ustroju adwokatury z dnia 19 grudnia 1963 r. (Dz. U. Nr 57, poz. 309).

Wniesione przez obwinionego odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej w X zawiera wnioski o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie z zarzucanego przewinienia dyscyplinarnego.

Po wysłuchaniu wywodów obwinionego adwokata AB, który wnosił o uwzględnienie odwołania, oraz po wysłuchaniu zastępcy rzecznika dyscyplinarnego NRA i przedstawiciela Generalnej Prokuratury PRL, którzy wnosili o utrzymanie w mocy zaskarżonego orzeczenia, Wyższa Komisja Dyscyplinarna do Spraw Adwokatów zważyła, co następuje.

Odwołanie obwinionego nie jest zasadne.

W świetle zebranego i prawidłowo ocenionego przez Wojewódzką Komisję Dyscyplinarną materiału dowodowego wina adwokata AB nie budzi żadnych wątpliwości. Obwiniony adwokat AB wyjaśnił przed Wyższą Komisją Dyscyplinarną, że znany mu był fakt, iż orzekający sędzia w prowadzonej przez niego sprawie cywilnej nie przywiązuje dużej wagi do przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

Aczkolwiek obwiniony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu opisanego w sentencji zaskarżonego orzecz-

nia, to jednak zebrany w sprawie materiał dowodowy dawał w pełni podstawę do uznania winy po stronie adwokata AB.

Sprawdzenie wyroku jest obowiązkiem adwokata prowadzącego sprawę. Zaniechanie tej czynności jest naruszeniem obowiązków zawodowych pełnomocnika strony i pociąga za sobą odpowiedzialność dyscyplinarną, jeżeli z zaniechania tego obowiązku wynikają dla strony niekorzystne skutki prawne lub materialne.

Obwiniony, nie poczuwając się do winy, wyjaśnił w postępowaniu dyscyplinarnym, że nie było typowej formy ogłoszenia wyroku. Fakt ten świadczy przeciwko obwinionemu, który wówczas miał obowiązek sprawdzić treść wyroku. Dopiero wszczęcie egzekucji przez stronę przeciwną spowodowało zapoznanie się z treścią wyroku ze strony obwinionego.

Tak więc brak jest podstaw do ustalenia, że istniały okoliczności, które — zdaniem skarżącego — mogłyby wskazywać na brak zawinienia po stronie obwinionego AB. Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna na podstawie przepisu § 2 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dn. 22.XII.1964 r. (Dz. U. Nr 2, poz. 7) dokonała prawidłowej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i wymierzyła karę adekwatną do stopnia zawinienia i społecznego niebezpieczeństwa czynu oraz do dotychczasowej karalności dyscyplinarnej obwinionego.

Orzeczenie o kosztach opiera się na przepisie § 54 ust. 3 cytowanego wyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości (Dz. U. Nr 2, poz. 7).

Notka:

Obowiązek sprawdzenia wyroku przez adwokata dotyczy oczywiście tylko takiego wypadku, kiedy adwokat nie był obecny w czasie ogłoszenia wyroku. Informacja o zapadłym wyroku musi się opierać zawsze na osobistym usłyszeniu jego ogłoszenia lub też na osobistym przeczytaniu wyroku w sekretariacie sądowym. Żadne ustne informacje nie mogą tego zastąpić.

Redakcja